

CINKARNAR

LETO IX — ŠT. 8.

GLASILO DELAVSKEGA KOLEKTIVA CINKARNE CELJE

Izdaja Cinkarna, metalurško-kemična industrija, Celje. Uredja uredniški odbor. Odgovorni urednik Herbert Savodnik. Glasilo izhaja vsakega 15. v mesecu. Prispevke sprejemamo do 25. v mesecu. Rokopisov in slik ne vračamo. Naslov: Uredništvo glasila »Cinkarnar«, Cinkarna, Celje. Tel. 215 in 216. Naklada 2100 izvodov. Tisk in klišaji CP »Celjski tisk« Celje.

Kaj se dogaja v naši okolici

Sedem številčk našega glasila ste dobili letos v roke. Ste jih prebrali? Ste bili z branjem zadovoljni?

Se z vrsto vprašanj vas bi mogli nadlegovati, a vi nam verjetno ne bi odgovorili. Morda pa le?

Vendar, preden nam odgovorite, preden se sami oglasite, čujte, kaj sodijo drugi o našem glasilu. Ne da bi govorili o podrobnostih, povzemamo:

1. naše glasilo piše samo o tem, kar se je zgodilo, kar je mimo in ne moremo več spremeniti; premalo piše o vprašanjih, ki jih bomo šele načeli, ki jih mora ves kolektiv najprej spoznati, o njih razmisliti, razpravljati in potem sklepati;

2. naše glasilo ne poroča dovolj o načrtih, pripravah in delu posameznih strokovnih služb, sektorjev, obratov in oddelkov;

3. v našem glasilu ne sodelujejo družbeni in politični delavci, zato tudi ne vemo, kaj delajo osnovne organizacije Zveze komunistov, sindikalne podružnice in organizacija Ljudske mladine.

Torej, naše glasilo ne izpolnjuje najbolje svojega poslanstva — ali pa: razne službe, strokovnjaki, predstavniki družbeno političnih organizacij in drugi ne delajo nič takega, kar bi bilo vredno posredovati kolektivu.

Menimo, da ni tako.

Pa vi, ki berete časopis in živite sredi dogajanja? Se v vašem okolju res ne zgodi nič takšnega, kar bi morali vedeti tudi vaši tovariši na drugem koncu tovarne? Ali veste prav vse o načrtih našega podjetja? Veste, kako bomo te načrte uresničili in če bodo ti načrti za vas koristni ali škodljivi? Ali v kemijskih obratih vedo, o čem so razpravljali na občnem zboru sindikalne podružnice v metalurgiji?

Izgleda, da veste, ker nihče nič ne vprašuje. Morda pa tudi ne veste, da so vam organi upravljanja, predstavniki družbeno-političnih organizacij, strokovnjaki in predpostavljani dolžni pojasnjevati razna vprašanja, da vas morajo seznaniti z načrti, uspehi in potrebami podjetja? Morda se te pravice ne zavedate, morda ne veste, da ste vi proizvajavci, ki so vam predstavniki kolektiva odgovorni, kaj počno z vašimi proizvodi, od katerih je odvisen dohodek podjetja in potlej tudi vaši osebni dohodki? Morda vam pa

sploh ni mar, kaj delamo in kaj bomo delali v Cinkarni? Za vas morda tudi ni pomembno, koliko bomo ustvarili dohodka, ker nimate nobene potrebe, da bi povečali svoje življenjske ugodnosti? Dvomimo o tem in zato se čudimo, zakaj bolj zavzeto ne izterjate svoje pravice: podrobna pojasnila o načrtih, uspehih in uveljavljanju pravic delovnega človeka!

In vi — strokovnjaki, upravljalci, politiki in voditelji ljudskih množic — kaj mislite, da je dovolj, če odkrijete rešitev določenih vprašanj med štirimi stenami? Menite, da ste potlej zadevo uredili? Ne veste, da morate svoje načrte razložiti ljudem, ki te načrte izvajajo? Da morajo ti ljudje — proizvajavci — o teh vaših načrtih razmisliti, razpravljati, jih sprejemati — ali pa tudi odklanjati, če ne zadoščajo zahtevam o vsestranskem razvoju in napredku podjetja?

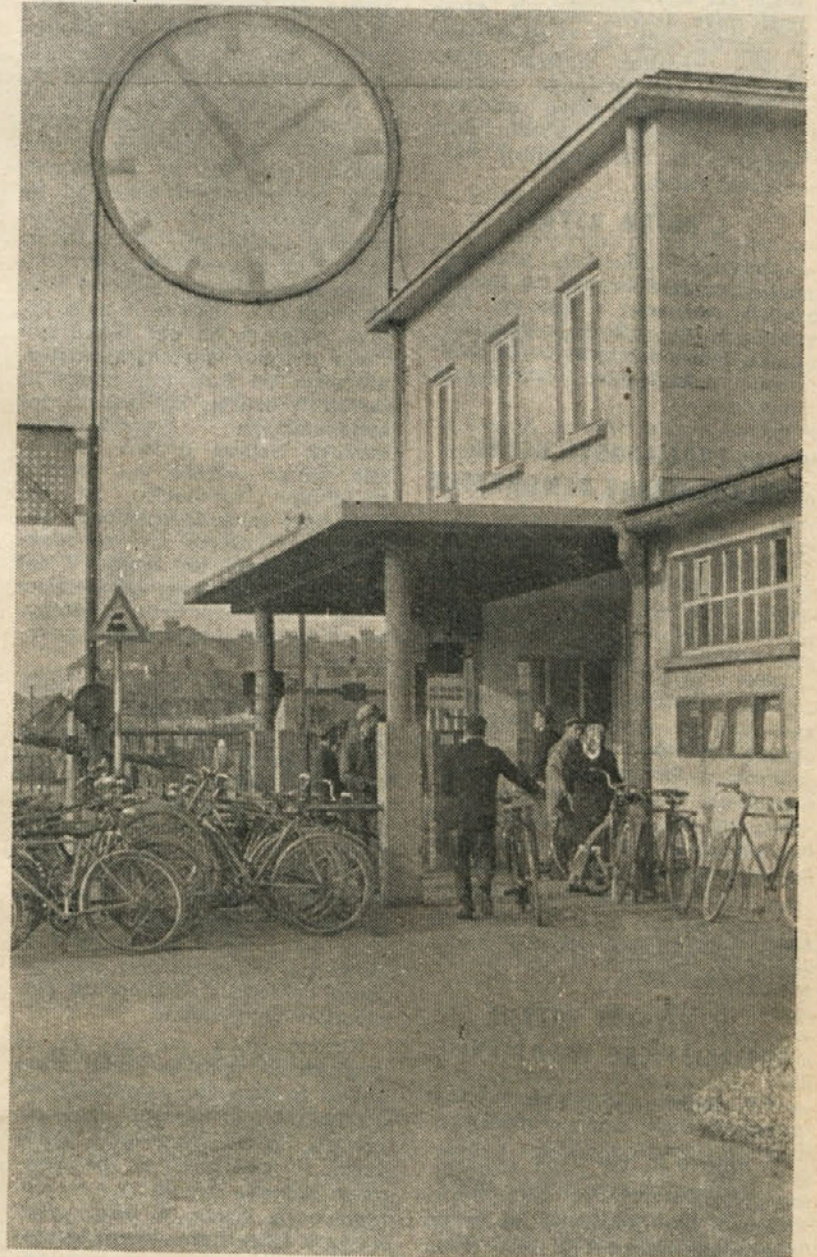
V naši družbi smo za naše delo

odgovorni drug drugemu. Ne moremo biti družbeno koristni, če opravljamo naše delo v zaprtih inštitutih, laboratorijih, pisarnah, oddelkih in obratih. Uspeh posameznika je ničev, če ga ne prizna in ne osvoji vsa družba. Zato je naše glasilo dolžno, da posreduje delovne uspehe posameznikov drugim članom kolektiva, člani kolektiva pa imajo vse pravice, da od uredništva zahtevajo pojasnila o določenih vprašanjih v našem podjetju, ki bi nanje hoteli vedeti odgovor in pojasnilo.

Pričakujemo, da bodo v prihodnje tovariši, ki so dolžni kolektivno pojasnjevati razvoj in dogajanje, bolje izkoristili naše glasilo za posredovanje informacij in da bodo člani kolektiva bolj odločno terjali pojasnila od uredništva o problemih, ki jih tarejo.

Samo tedaj, če bomo sodelovali — vsi v kolektivu — če se bomo vsi bojevali za skupne cilje in uspehe, če bomo vsi skupaj reševali težave, ki so pred nami, bomo lahko zares uspehi. Če pa hočemo skupno k skupnemu cilju, potem moramo predvsem vedeti, kaj je naš cilj, kakšna je pot do tega cilja in kako se temu cilju približujemo. Urednik

TOČNOST!

Se do nedavnega je bilo tako: ura še ni bila niti dve, ko so mnogi že odhajali mimo vratarjev

Ob prazniku republike
čestitamo vsem državljanom
za dosežene uspehe
in želimo v prihodnje še obilo
osebnih in delovnih uspehov!

Razprave o točkovnem sistemu

Te dni so tudi poslednji obrati zaključili razprave o osnutku novega točkovnega sistema, ki bo temelj za delitev osebnih dohodkov v prihodnje. O samem sistemu in o spremembah, ki so jih predlagali proizvajavci v razpravah, bomo poročali v prihodnjem. Verjetno bomo takrat poročali tudi o stališčih delavskega sveta do celotnega osnutka točkovnega sistema.

Ob tej priložnosti lahko poudarimo, da so sindikalne organizacije v posameznih obratih ob razpravah o točkovnem sistemu pokazale neverjetno veliko zanimanje. Njihovo delo je bilo tokrat tako živahno, kakor ga nismo mogli zapaziti vse leto. Sodimo, da je povsem nepravilno, če članstvo kolektiva — torej tudi članstvo sindikalne organizacije — pokaže zanimanje za problematiko podjetja samo tedaj, kadar gre za njihove osebne koristi. Vedeti bi že morali, da osebni prejemki v današnjem gospodarskem sistemu niso toliko odvisni od točke ali kakšnega drugega merila, temveč predvsem od celotnega ekonomskega uspeha podjetja. Ekonomski uspeh podjetja pa je spet odvisen od organizacije dela, discipline, prizadevnosti in podobnih elementov, ki smo o njih govorili vse leto, pa zanje člani kolektiva niso pokazali toliko zanimanja, kakor zdaj v razpravi o točkah.

V prihodnje nam mora biti jasno, da je za naše osebne dohodke pomemben uspeh celotnega podjetja, a uspeh celotnega podjetja moramo računati z uspehi na vsakem delovnem mestu. Zatorej priporočamo, da v prihodnje člani kolektiva in sindikalne organizacije, poleg drugih družbeno-političnih organizacij, razmišljajo in razpravljajo bolj zavzeto o vseh drobnih in vsakdanjih vprašanjih, ki skupaj pomenijo uspeh celotnega podjetja.

Prihodnje leto še korak naprej

Naši letošnji proizvodni uspehi nas bodo verjetno povsem zadovoljili, saj ugotavljamo nenehni porast skoraj v vseh proizvodnih obratih. Letošnji uspehi nam zatorej dovoljujejo, da za prihodnje leto načrtujemo še nekaj večje proizvodne dosežke, ki nam bodo zagotovili še večjo stabilnost vsega podjetja in hkrati večje osebne dohodke.

V celotni proizvodnji smo se zatorej odločili povečati naš količinski proizvodni načrt v letu 1963 za 13,49 odstotka. Strokovne službe, ki so sestavile predlog proizvodnega načrta za prihodnje leto, so predvidele povečanje proizvodnje v vseh obratih. Po tem osnutku bi morali metalurški obrati povečati proizvodnjo v prihodnjem letu za 14,91 odstotka, obrat anorganske kemije v Celju za 12,71 odstotka, obrat anorganske kemije v Mozirju za 14,64 odstotka, kar pomeni, da bi morala vsa anorganska kemija skupaj v prihodnjem letu povečati proizvodnjo za 12,85 odstotka. Najmanjše povečanje so strokovnjaki določili v obratu organskih barvil, ki bi naj povečal proizvodnjo samo za 8,04 odstotka. V tem obratu so določili tako majhno povečanje zavoljo določenih rekonstrukcij, a zato predvidevamo, da bodo v

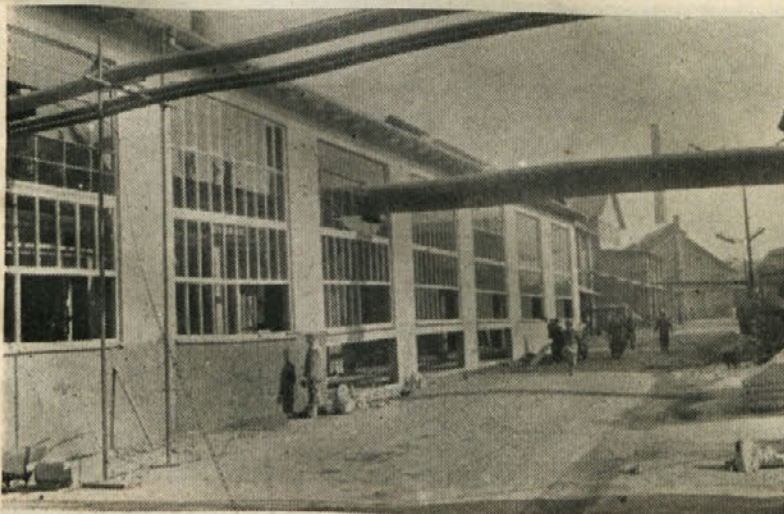
obratu organskih barvil v letu 1964 povečali proizvodnjo kar za kakšnih 20 odstotkov.

Te načrte strokovnih služb za podjetje v celoti in za posamezne obrate bodo v prihodnjih dneh obravnavali posamezni zbori proizvajavcev v obratih, nakar bodo delavski sveti v ekonomskih enotah te načrte bodisi potrdili, bodisi spremenili. Povečanje proizvodnje namreč ni določeno enakomerno za vse proizvode, kajti upoštevati moramo potrebe, ki jih je zabeležila komercialna služba. Nekaterih proizvodov prihodnje leto sploh nimamo v načrtu, drugi proizvodi pa so ali nekoliko zmanjšani, ali pa spet precej povečani. O posameznih zmanjšanjih ali povečanjih proizvodov tukaj ne bi govorili, ker bodo o tem bolj podrobno razpravljali v obratih samih, vendar opozarjamo, da morajo obrati v razpravi o posameznih proizvodih računati z dejstvom, da moramo proizvajati tiste proizvode, ki so za tržišče potrebni in hkrati zagotavljajo podjetju ekonomsko najboljše rezultate.

Tudi naši izvozni načrti za prihodnje leto so dosti večji od letošnjih. Letos izvažamo pet izdel-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Valjarna je gotova

Končno so z zidarskimi deli valjarne končali. Bil je že tudi skrajni čas, saj je hladno vreme grozilo valjavcem s prehladom

NAŠA BESEDA JE ZAKON

Teze za študij nove ustave FSRJ

Pričujoče teze se nanašajo pretežno na teoretične predpostavke naše nove ustave, namreč, da se iz teh tez vidi, da je naša nova ustava rezultat našega dosežanega socialističnega razvoja in da sicer naša nova ustava v svojih temeljnih načelih daje smernice za naš nadaljnji socialistični razvoj.

I. POJEM USTAVE

Pravila, ki določajo organe v državi, njih delovanje in medsebojno razmerje, s tem pa tudi obliko in tip države in predstavniška telesa ter pravico in dolžnosti državljanov, imenujemo ustavo.

II. ZNAČILNOSTI USTAV PARLAMENTARNE DEMOKRACIJE

V socialistični demokraciji, kakršna je naša, se kaže aktivizacija ljudskih množic, v njihovem neposrednem vplivu na upravljanje in s tem postopno spreminjanje države v specifični organ družbenega samoupravljanja. Buržoazna demokracija, pa naj se zavija v katerikoli plašč demokracizma, je vselej diktatura boržuazije, torej vladajočega izkoriščevalskega razreda. Buržoazna demokracija že po naravi stvari izključuje neposredno sodelovanje in neposreden vpliv ljudskih množic na izvajanje oblasti in je organizirana tako, da namesto ljudstva vladajo vrhovi strank.

III. USTAVNI RAZVOJ SOCIALISTIČNE JUGOSLAVIJE

Pri našem ustavnem razvoju moramo zlasti imeti v mislih:

1. ustavo iz leta 1946;
2. ustavni zakon iz leta 1953.

Ad 1. Po revoluciji, to je po prevzemu oblasti, je bilo treba

okrepiti oblast delovnih ljudi, ustvariti socialistični državni sektor, na katerega bi se ljudska oblast lahko opirala pri svojem nadaljnjem boju s kapitalističnimi elementi, bodisi tistimi, ki jih še ni razlaskala, bodisi tistimi, ki se stalno porajajo iz vrst drobnih blagovnih proizvajalcev. Trdno oblast, temelječo na socialističnem gospodarskem sektorju, pa je narekovala tudi možnost inozemske politične intervencije, kakor tudi gospodarskega pritiska z namenom, da se vzpostavi stari družbeni red. Tako se je naša država pojavila na eni strani kot čuvar revolucionarnih pridobitev, istočasno pa kot najprimernejši zastopnik družbe, kot organizator socialističnega gospodarskega razvoja. Ustava iz leta 1946 je bila odraz potrebe po utrditvi pridobitev revolucije in po ustvaritvi takšnih političnih pogojev, po katerih naj se revolucija uresniči do kraja. V tej ustavi je bila torej poudarjena vloga državno-centralističnega, to je administrativnega upravljanja.

Ad 2. Ustavni zakon iz 1953. V pogojih administrativnega vodenja so na področju družbenega in političnega razvoja nastali ali se krepili nekateri negativni pojavi, kot so to slabitev iniciative in nezadostna kontrola delovnih ljudi, administrativen shematizem, določene nevarne tendence zaraščanja partije z državnim aparatom in predvsem birokratizem ter z njim povezano tendence po teokratizmu, po uvajanju določenih ekonomskih privilegijev in podobno.

Komunistična partija pa je pravočasno sprožila celo vrsto pobud za dosledno razvijanje socialističnih družbenih odnosov. Izvršile so se spremembe predvsem v političnem in ekonomskem sistemu samem in v metodi planiranja. Dana je bila orientacija k hitrejšemu tempu demo-

kratizacije in k uresničevanju družbenega samoupravljanja na vseh področjih družbenega življenja. Pristopilo se je k decentralizaciji državne uprave, ki je začela s prenašanjem gospodarskih funkcij z višjih državnih organov na nižje organe. Odločilni korak pa je bil storjen s temeljnim zakonom o gospodarstvu z državnimi gospodarskimi podjetji po delovnih kolektivih. Odraž tega razvoja je ustavni zakon iz leta 1953, ki je na široko odprl pot praksi samoupravljanja ter dal bolj določeno smer našega socialističnega demokracizma. Ustavni zakon predstavlja torej prelomnico glede na prejšnje stanje in pomeni neposredno pripravo na sedanje stanje. Spričo nadaljnega razvoja našega družbenega samoupravljanja pa so predpisi oziroma določila v nekaterih oblikah postali preozki za našo družbeno prakso. Ustavni zakon je kot predhodni predpis urejal samo dozorele konkretne probleme v praksi, zato ni mogel dati celovitejšega pojmovanja ustavnosti socialistične države v novih pogojih. Ustavni zakon kot takšen tudi ni mogel dovolj učinkovito zajeti določenih negativnih pojavov. Zaradi nedograjenosti našega dosedanjega ustavnega sistema je praksa pokazala, da so možne težnje, da se v imenu individualnega interesa egoistično ali partikularistično izkoriščajo družbena sredstva in da se živi na tuj račun, medtem ko se spet v imenu enostranskega tolmačenja kolektivnega interesa lahko pojavljajo teokratizem, birokratski centralizem, ločujejo neposredni proizvajalci od vpliva na produkcijo in na delitev produkta. Bile so tudi težnje po pridobivanju privilegijev, osebnem bogatstvu, uravnilovki in podobno. Naloga nove ustave je, da se vzdržuje takšen politični sistem, ki bo zagotovil, da se bodo ta protislovja čim bolj demokratično razrešila.

IV. SPREMEMBE V DRUŽBENI STRUKTURI IN NOVA USTAVA

Sprejetje nove ustave so narekovala tudi spremembe v družbeni strukturi, ki so nastajale in se razvijale v naši deželi že takoj po zmagi revolucije.

1. Delavski razred

Odločilna sprememba se je izvršila predvsem v družbenem položaju in vlogi delavskega razreda. Delavski razred je iz zapostavljenega in izkoriščanega razreda v starj Jugoslaviji zrasel in zavzel v novih pogojih vodilno mesto v sistemu samoupravljanja in v družbenem in političnem življenju sploh. V pogojih družbene lastnine nad proizvajalnimi sredstvi se je začel pospešen proces odmiranja funkcij države v najrazličnejših oblikah našega samoupravljanja, saj naš delovni človek čedalje bolj pridobiva na razgledanosti in politični zrelosti in rešuje mnoga vprašanja, ki jih je nekoč morala reševati država. Vse to, in perspektive našega nadaljnega socialističnega razvoja, so narekovala, da naš človek dobi ustrezno mesto in vlogo v sistemu naše nove ustave.

Ne smemo pa izgubljati iz vida, da je naš delavski razred še mlad in v svojih posameznih delih nov, saj se pretežno rekrutira z vasi, zato je v vrstah delavskega razreda še mnogo zaostalih pojmovanj. Njegovo ekonomsko, tehnično in drugo znanje ni enakomerno in ne zadostuje vedno za moderno gospodarstvo, kakršno je in mora biti gospodarstvo socialistične dežele. Zaradi tega se pojavlja, da posamezni deli delavskega razreda pogosto ne razumejo nujnosti teh ali onih ekonomskih in družbenih ukrepov, težav in metod pri urejanju konkretnih problemov. Pa tudi notranji odnosi sami z ostanki

ekonomske neenakosti, birokratizma, nasprotij med umskim in fizičnim delom in pa ves sistem delitve vsakemu po njegovem delu, ki je v sedanji fazi ekonomsko neogiben, ustvarjajo pogoje, iz katerih izvirajo določena protislovja v delavskem razredu samem. Zaradi tega v naših pogojih niso nemogoči spori med delavci posamezniki in organi samoupravljanja v podjetju. Te spore je mogoče urejati s sistemom socialističnega demokracizma in z dejavnostjo komunistov in vseh zavednih socialističnih faktorjev.

2. Kmetje

Večji del obdelovalne zemlje v Jugoslaviji je last individualnega proizvajalca. V tej obliki zemljiške lastnine načelno še zmerom obstajajo možnosti za pojav kapitalističnih tendenc in odnosov. Spričo relativno nizkega zemljiškega maksimuma v zvezi z dejstvom, da je nemogoče imeti v privatni lastni strojna sredstva za veliko kmetijsko proizvodnjo, je privatna zemljiška posest praktično v velikanski večini zreducirana v glavnem na osebno delo lastnika in njegove družine.

Izkušnje kažejo, da je pospeševanje in povečanje kmetijske proizvodnje preko sedanjega izoliranega kmetijskega gospodarstva neuresničljivo. V sodobnem razvoju imamo dvoje poti ustanavljanja velikih kmetijskih gospodarstev. Prva je kapitalistična pot diferenciacije na vasi, propadanje revnega in malega kmeta ter postopna koncentracija zemlje v večjo posest ob izkoriščanju mezdne delovne sile na veleposestvu. Takšen razvoj v naši deželi ni mogoč. Druga pot je ustanavljanje velikih socialističnih gospodarstev s socialističnimi družbenimi odnosi v kmetijstvu. V naših pogojih se je pokazala najboljša pot za izgradnjo sodobnega velikega kmetijskega posestva in socialistične preobrazbe vasi v krepitvi proizvodnega sodelovanja socialističnega sektorja s kmetom na bazi obojestranske materialne zainteresiranosti, v pospeševanju kmetijske proizvodnje, v povečanju delovne storilnosti, v znižanju proizvodnih stroškov in v nenehni krepitvi socialističnega sektorja na vasi. Gre torej za postopno podružabljanje procesa kmetijske proizvodnje in procesa razširjene reprodukcije v kmetijstvu z razvijanjem osnovnih proizvajalnih sredstev in okviru kmetijskih zadrug in drugih oblik, ki lahko nastanejo, toda brez nasilnega (Nadaljevanje na 3. strani)

Pripravite se na praznik

Ob 29. novembru moramo poskrbeti za lep izgled naših prostorov in dvorišč, zato bomo v času od 15. do 28. novembra organizirali čistilno akcijo. V tej akciji morajo sodelovati vsi člani kolektiva, posebej pa nadzorno osebje z obratovodji, glavnimi inženirji ali šefi sektorjev. Razpored in navodila za čiščenje boste dobili pravočasno.

UPRAVA

Svečana akademija

Dne 24. novembra bomo ob 19.30 v dvorani Narodnega doma proslavili Dan republike. Vse člane kolektiva vabimo, da se udeležijo svečanosti, ki bodo na njej nastopili komorni pevski zbor, gledališki igralci SLG Celje z recitacijami in orkester. Mimo tega bomo na svečanosti podelili tudi nagrade raznim športnim sekcijam, ki se bodo najbolje izkazale v tekmovalnih.

IS SPC

Še korak naprej

(Nadaljevanje s 1. strani)

kov, medtem ko imamo v načrtu za leto 1963 kar 11 izvoznih proizvodov. Mimo razširitve izvoznega asortimenta in povečanja sedanjih izvoznih predmetov, bomo povečali tudi vrednost našega izvoza. Predvidevamo, da bomo vrednost izvoza v letu 1963 povečali za 40,27%. S tem povečanjem bomo po vrednosti izvoza visoko na prvem mestu v okraju in med prvimi petimi izvozniki v republiki.

Pri delitvi čistega dohodka v letu 1963 bomo morali upoštevati predvsem potrebo podjetja, da zagotovimo sklade naše gospodarske organizacije. V preteklih letih podjetje ni najlepše skrbelo za večanje skladov in to zanemarjanje nam je že čestokrat škodilo. Zategadelj smo se odločili, da bomo v letu 1963 povečali osebne dohodke za 0,29%, medtem ko načrtujemo za investicijski sklad LR in LO 43,83% več kakor letos, a za sklade gospodarske organizacije kar 120,34% več sredstev kakor letos. Takšna razmerja so nujno potrebna, če hočemo zagotoviti redno poslovanje in obstanek našega podjetja, a kljub

temu, da smo za osebne dohodke določili tako nizko povečanje, smemo pričakovati, da bomo povečali naše osebne dohodke v povprečju za 2000 dinarjev, seveda, če bomo uresničili proizvodni načrt.

Delavci — proizvajalci — vaša naloga je, da dobro premislite vse podrobnosti načrta proizvodnje v letu 1963, kajti to, kar bomo na centralnem delavskem svetu sprejeli, bomo morali tudi uresničiti!

CEPLJENJE

Leteči krozniki? Ne, tovariši, ki jim je naš zdravnik vbrizgal v nos cepivo proti gripi, čakajo, da se bo cepivo vlezlo v žleze

Naša naloga: Vsestransko sodelovanje

Kratko poročilo s polletnega ob-
čnega zbora sindikalne organiza-
cije

V začetku oktobra je naša sin-
dikalna organizacija pripravila
polletni občni zbor, ki sta se ga
udeležila tudi tajnik Občinskega
sindikalnega sveta, tovariš Joško
Plahutnik in član plenuma Ob-
činskega sindikalnega sveta, Bo-
ris Božič. Po poročilu predsednika
in tajnika je začela razprava, ki
ni rodila najbolj spontanih uspe-
hov, kajti referenti, ki jih je
večidel k razpravi izzval delovni
predsednik, so v svojih poročilih
navajali predvsem splošne ugo-
tovitve, medtem ko smo prič-
kovali več o problematiki in de-
lovanju v posameznih obratih.

Tov. Mišo Kovač, predsednik
komisije za rekreacijo, je poročal
o letošnji počitniški in izletniški
dejavnosti, tov. Viktor Leben,
predsednik komisije za kadrov-
sko-vzgojna in organizacijska
vprašanja, je poročal o nedejav-
nosti svoje komisije, tov. Franc
Tovornik, predsednik komisije za
socialna in zdravstvena vpraša-
nja, je navajal potrebe za delo-
vne takšne komisije in ugotav-
ljal dejstva s številkami, a ni po-
vedal ničesar o delu komisije sa-
me. V razpravi so sodelovali še
(Nadaljevanje na 5. strani)

Skladišče smo preselili

Pogled na novo skladišče, ki smo ga dogradili sicer z zamudo, a ga zdaj vendarle imamo

Skladišče smo preselili v nove prostore, kjer bo material zložen
dosti bolj pregledno

Zdajšnje skladišče drobnega materiala je ostalo brez strehe. Kmalu
bo namesto skladišča podaljšek topilnice

ŠOLA SODOBNEGA GOSPODARJENIA

I. GOSPODARSKI SISTEM

(Prirejeno po skriptah, ki jih
je izdala Delavska univerza v
Celju).

1. KAJ JE GOSPODARSKI SISTEM?

Gospodarski sistem je organi-
zacijska struktura gospodarstva
in konkretna gospodarska poli-
tika. Oboje mora biti skladno,
ujemati se mora kakor kolesje
v uri, kajti če se ne ujema, potem
ura zaostaja ali pa prehitveva.

a) Kaj je organizacijska struk- tura gospodarstva?

Gospodarstvo je kakor veliko
drevo z mnogimi vejami. Vsaka
veja tega drevesa je določena
gospodarska enota. Gospodarske
enote so nastajale v razvoju člo-
veške družbe, kakor je pač nare-
koval razvoj sam in potrebe ljudi
na določeni razvojni stopnji. Med
najstarejše gospodarske enote
lahko štejemo kmetijstvo, zatem
obtr in trgovino, hkrati s temi
sta se pojavila tudi promet in
gradbeništvo, pa gozdarstvo, nato
so se pojavile dejavnosti držav-
nih organov in kulturne ter so-
cialne dejavnosti. Najmlajša
gospodarska enota — a kljub
temu najbolj pomembna — je
industrija.

V raznih razvojnih obdobjih
so bile potrebe in zahteve zelo
različne. Kmetijstvo je sprva, ko
so bili vsi ljudje še kmetovavci,
pridelovalo samo toliko, kolikor
je bilo nujno potrebno posamez-
nim družinam, a danes mora za-
dovoljevati potrebe vseh, tudi
tistih, ki sami nimajo kmetij, to-
rej za industrijske delavce, urad-
nike in podobno. V prometu so
bili sprva zadosti konji ali celo
volovske vprege, danes nam pa
niso zadosti niti reaktivna letala
in ladje na atomski pogon, tem-
več potujemo že z raketami in
vesoljskimi ladjami.

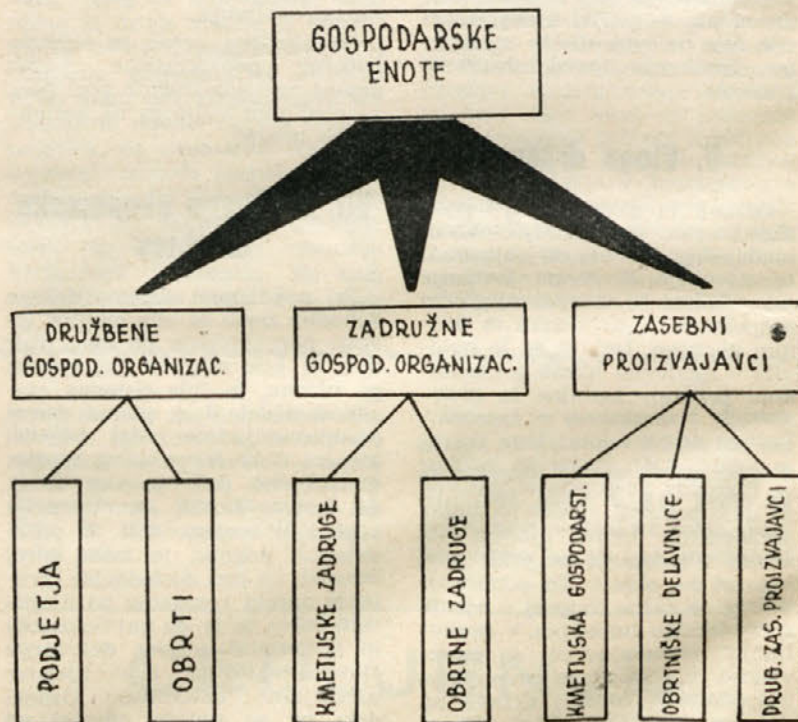
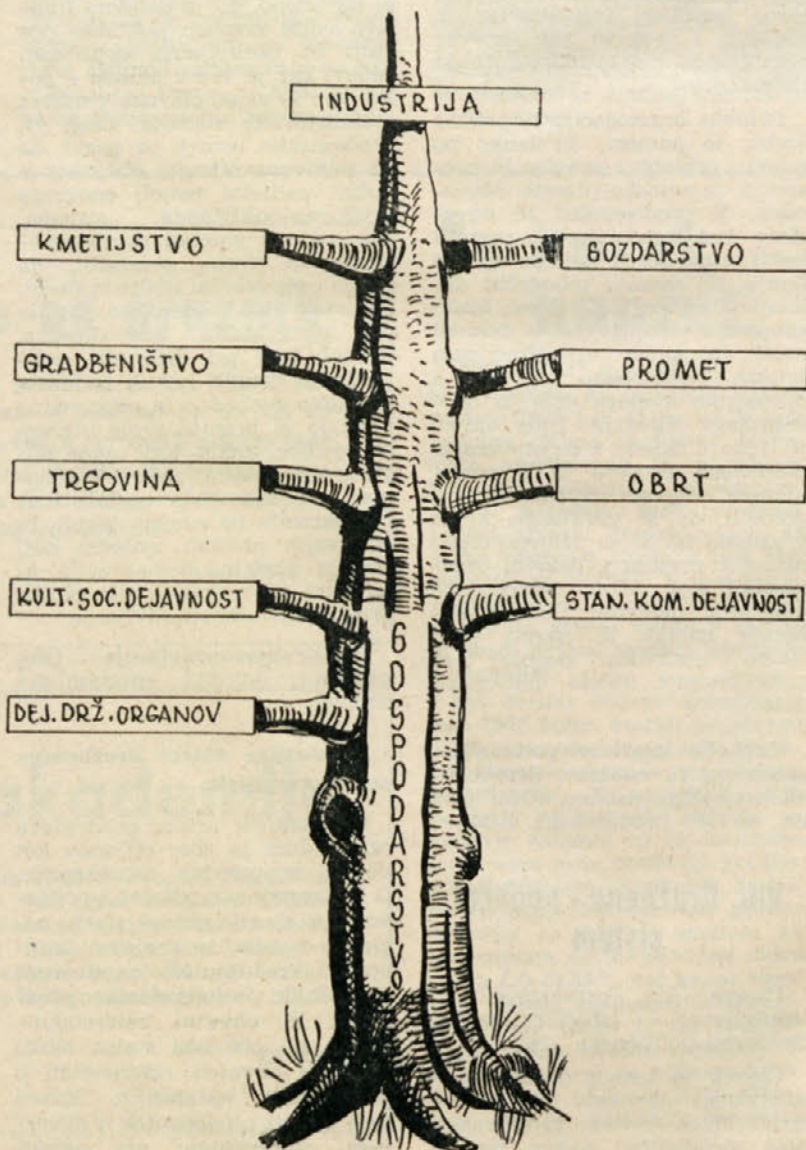
Podobno so vse enote gospo-
darstva napredovale, kakor so se
širila obzorja zemljana in tudi
industrija, najmlajša, a vodilna
gospodarska enota, je v zadnjih
desetletjih močno napredovala,

saj so iz nekdanjih kovačnic in
podobnih obrtniških podjetij, kjer
so vse delali ročno, nastale danes
tovarne, kjer opravljajo skoraj
vsa dela moderni stroji.

Toda vsaka izmed teh enot, ki
smo jih tu samo mimogrede ome-
nili, mora biti v skladu z drugo,
vse morajo napredovati enako-

merno in hkrati, če hočemo, da
bo kolesje v uri skladno in da
bodo kazavci našega gospodarstva
kazali vedno točno sodobnost!

V samo strukturo gospodarstva
posegajo in nanjo vplivajo tudi
lastninski odnosi. Sprva — pred
davnimi tisočletji — ni bil nihče

lastnik ničesar. Ko so pa ljudje
spoznali koristi raznih dobrin, so
si jih začeli prilaščati. In kdor je
bil močnejši, ta je dobil več. Ta
težnja je ostala v ljudeh vse do
današnjih časov. Razvijala se je
torej skladno z gospodarstvom v
vseh družbenih formacijah (su-
ženjsko-posesniški, fevdalni, ka-
pitalistični in socialistični). O
lastninskih odnosih in delitvi
dela v preteklih obdobjih bomo
spregovorili kdaj posebej. Zdaj
nam naj zadošča ugotovitev, da
je današnji svet razdeljen gospo-
darsko v tri glavne skupine: so-
cialistično gospodarstvo, kapita-
listično gospodarstvo in gospo-
darstvo dežel v razvoju. Tudi tu
bomo zdaj izbrali zaenkrat samo
socialistično gospodarstvo — in
to naše domače gospodarstvo.

V naši družbi ločimo danes tri
gospodarsko proizvodne sektorje:

splošno-družbeni, zadrudni in za-
sebnih sektor. V splošno-družbeni
sektor štejemo družbene gospo-
darske organizacije (podjetja in
obrti), v zadrudni sektor štejemo
zadrudne gospodarske organizaci-
je (kmetijske zadrudne in obrtne
zadrudne), v zasebnem sektorju so
pa zasebni proizvajavci (zasebni
kmetje, obrtniki in drugi zaseb-
niki). Mimo te osnovne delitve
zaznavamo združevanje gospo-
darskih organizacij v razna stro-
kovna združenja, poslovna zdru-
ženja, skupnosti, zbornice in
zadrudne zveze.

V lastninskih odnosih težimo
v socialističnem gospodarstvu za
ustvaritvijo splošne družbene
lastnine. Toda ta težnja spada že
v področje konkretne gospo-
darske politike, o čemer bomo go-
vorili prihodnjič.

